kel Stamm es jõ'wwa neid wäggüsi taggasipiddada, ommete temma kaije neile söame hirmuga pärra nink näije, et nemma jo pole weinani olliwa sanu.

Mes nüüd sündi, sedda kuulgem Mihkli Stämmi ommast suust, ni kuis temma sedda Muhho oppetaja een om tünnistanu nink laskmu kirja pánna. Temma ütlep: „Kui mehhe olliwa jo pole weinani sanu, sis nakkas ea äkkiste käüma nink kange tuul pes sedda ead purrus. Minna johtu näggema, et rahwas merre pääl häddan olli nink seddamaid anti ka Jummalast nõuw söamete appi münna. Ma jooksi ni rutto kui ma jõuse, wõtti nipaljo rahwast kokko kui énnege saije nink ütli neile: Nipaljo kui teie tahhate lubba ma teile mássa, et énnege neid hengi merre häddast saasse pästa, ni kuis ristirahwale sünnis. Wõttime sis rutto kats wäikest pati nink lätsime sure tormi nink lumme tuisoga neile pärra. Kui pärrale saime, sis olliwa kiik mehhe nink hobbese ütte wäikese easarekese pääl koon, mes lainete pääl helju. Ma tahtsi neid kiki awwitada, hobbesid nink rahwast, sepärrast ma sadi eddimält kats hobbest, padi takka künnikeüdetu, mäele nink jäime tõise padiga worimehhile seltsis. E'nne kui mehhe tõise padiga taggasi tulliwa, läts eapaak, kos nemma kiik pääl olliwa, katski, hobbese waosiwa merrepõhja nink rahwas jäije ütte eatükkikese päle pärra, mes mitte suremb es olle kui sülli piuti nink lainti. Hädda läts iks surembas. Tõine paat es olle weel taggasijõudnu nink se, mes käen olli, es känna ennamb kui 9 meest nink meid olli üllekige 16 henge. Olles ma kiki, ni kui nemma surma häddan palsiwa, pati wõtnu, sis ollesse kiik wimane ärraupunu. Ma keli neid wäggüsi sissetullemast nink käskši neid jalguga wäikeste eatükkide päle toetada nink kättega padi wereft künnihakkata. Sel wisil hoije rahwas henda weel wee pääl, seni kui tõine paat taggasi tulli. Nüüd nakšime katte padiga ránna pole

minnema. Torm olli liig kange, rahwast paljo. Padi olliwa wäikese, wõttiwa suurte lainete nink eatükkide wahhel wet sisse nink surm olli kigil nättawal kombel silmi een. Sélle sure surma hädda pärrast tahtsi ma jo ossa rahwast padist merde heita; ent nemma peijewa üts tõisest künni, keake es tahha tõiste eest henda laske surma sisse sata. Nemma ikkiwa nink tännitiwa kiik ni kui ütte hälega nink olliwa ni ärraheitinu, et neil sugguke ennamb meelt ehk mõistust es olle, kélle abbiga nemma olles töle nakkanu nink awwitanu wet padist wäljaämmutada, mes ni täüs olli, et eggal silmapilgul állawaomist olli peljata. Ent minna palsi neid silmaweega, et nemma jälle piddiwa söant wõtma nink Jummala päle lootma nink sundsi neid waljo sõnnaga tööd teggema nink wet padist wäljaämmutama. Sest sai abbi. Nemma kuliwa mo sõnna nink meie teggime nipaljo tööd kui eale jõudsime nink wajja olli. Sel wisil saime sis Jummala abbiga kiik neid hengekeisi sure waiwaga üttel kottal merre weerde male wia. Ent 16 hobbest nink worimeeste tros läts jo hädda algmisen merre põhja, 2 hobbest énnege päsiwa padiga randa."

Neidesinnatside sõ'nnuga ánnap Mihkel Stamm, üts pärris Mamees, teedmist ommast armotööst, mink läbbi mitto innemist saijewa pästetus, kea tõtteste ollésse kiik wimatse omma elloga sedda kergemelelikut ettewõtmist piddanu tassuma, talwitse te ärraminneki ajjal woriga merre-ea päle julguda. Kui se mees weel ellap, sis andko Jummal tälle hüwwi päiwi nink ütskõrd rahholikut ärralahkumist, — ent kui temma jo om ninunu, hääd assent taiwan! Ent teie, Marahwas, kélle suggust nink seltsist se töttelik mees olli, ke mittokõrd surma-hädda sisse om lännu nink omma éllo Jummala hoolde jätnu, et temma séllega saas lähhämbide éllo hoita, piddage temma nimme kui ütte áwwo-nimme kállis nink kaudke hoolt, et teie

Ma-rahwa Kalender 1852, lk. 18